

Karl Fredrik Wincrantz †

Karl Fredrik Wincrantz, född i Stockholm 1874, utexaminerades från Tekniska Högskolan 1897, men hade redan som nybliven student år 1893 antagits som e. o. assistent i Kungl. Telegrafverket, där han kvarstod till 1900, då han fästes vid Stockholms Allmänna Telefonaktiebolag och fungerade under Direktör H. T. Cedergren såsom direktörsassistent. Åren 1898-1906 tjänstgjorde han även i Kungl. Patent- och registreringsverket, tidvis såsom sekreterare, tidvis såsom överingenjör.

Efter Direktör Cedergrens frånfälle år 1909 utsågs Wincrantz till verkställande direktör i det året förut bildade Aktiebolaget Stockholms-Telefon, som ägde och administrerade det stora privata telefonnätet i Stockholm med omnejd. Detta företag ledde han intill 1918, då det övertogs av svenska staten.

Härvid ombildades Aktiebolaget Stockholms-Telefon till Allmänna Industriaktiebolaget H. T. Cedergren, vilket övertog Stockholms-Telefon, kabelverk i Älvsjö och telefonverkstäder i Stockholm. Samtidigt utsågs Wincrantz till verkställande direktör för detta företag.

År 1922 uppgick Industriaktiebolaget H. T. Cedergren i Telefonaktiebolaget L. M. Ericsson, varvid Wincrantz inträdde såsom verkställande direktör i detta företag jämsides med Direktör H. Johansson.

År 1925, då bolagsstämman beslöt, att företaget skulle ledas av endast en verkställande direktör, utsågs Wincrantz till denna befattning, i vilken han kvarstannade till september 1930, då han helt drog sig tillbaka till privatlivet.

Den avlidnes insats i svensk telefonindustri, såväl på telefonbyggnads-, telefondriftens som fabrikationens områden, gjorde honom till en värdig efterträdare till de stormän i facket, som på sin tid startade och sedermera utvecklade denna svenska verksamhet såväl inom som utom vårt land. Den anslutning av andra företag och grundandet av nya i telefon- och densamma närstående branscher, som inleddes redan vid sekelskiftet och sedermera ledde till bildandet av den nu hela världen omfattande Ericsson-koncernen, fortsattes av honom med kraft, målmedvetenhet och framgång, och vid sin avgång 1930 kunde han med tillfredsställelse blicka tillbaka på det verk, han fullföljt. De senaste årens ihärdiga och krävande kamp på världsmarknaden hade undergrävt hans krafter. Det lugn och den vila, han hoppades finna i privatlivet var dock icke tillräcklig för att återställa hälsan och endast halvtannat år efter det han dragit sig tillbaka, bortrycktes han av döden, avhållen och aktad av kamrater, vänner och forna underordnade.

K. Fr. Wincrantz jordfästning förrättades på lördagen den 13 februari i Maria kyrka. Officiant var komministern i Gustaf Vasa församling, Gustaf Ankar. Kyrkan var fylld till sista plats av personer, med vilka direktör Wincrantz under sin verksamhet kommit i beröring, och bland de närvarande såg man i staden vid tillfället varande medlemmar av Telefonaktiebolaget L. M. Ericssons styrelse med dess ordförande och verkställande direktör i spetsen samt tjänstemän vid bolaget. Telegrafstyrelsen var representerad genom Generaldirektör Hamilton, Byråchef Öhrling och Telefondirektör Lignell. Kyrkan var rikt och vackert dekorerad. Utefter hela kyrkogången stodo lagerträd, och koret var prytt med granrisgirlander, lager och ormbunkar, liljor samt vita och lila syrener. Kistan, höljd i svenska flaggan, fördes på öppen granrisprydd vagn från sorgehuset till kyrkan, där samlingen skett. När processionen anlände, intonerade organisten Chopins sorgmarsch, och sedan kistan placerats på katafalken sjöng operasångare Einar Beyron "Den store hvide Flok" och församlingen unisont ps. 16:1, 3. Officianten trädde nu fram till bårn och förrättade jordfästningen, varefter han avslutade akten med ett högstämt griftetal. Direktör Hemming Johansson bragte sedan i Ericsson-bolagets namn den bortgångne en sista hälsning i varma, av uppriktig aktning och erkänsla präglade ord.

Vidare hölls tal av tjänstemannaföreningen L. M. E:s ordförande, Karl Palm. Operasångare E. Beyron sjöng så Beethovens "Lovsång", varefter kistan under tonerna av Carl XV:s sorgmarsch utbars för att inställas i gravkapellet.

Gravsättningen ägde rum söndagen den 14 februari på Ingarö kyrkogård i Pilhamns kapell av Ingarö församling, där den avsomnades lantegendom, Ängsvik, är belägen.

Över hundralet kransar smyckade graven, sända av närstående, vänner, kamrater och sammanslutningar samt av samtliga bolag och andra företag, som bildade den över hela världen utbredda Ericsson-koncernen.

Källa: Ericsson Review nr 1-3 1932